

Tweeduizendentien! Wat gaat de tijd snel, we zitten weer in een nieuw jaar!!! En dus gaan we deze 24^e nieuwsbrief beginnen met een paar vrolijke en spetterende vuurpijlen en iedereen een HEEL GOED EN GEZOND 2010 te wensen. Dat hebben we natuurlijk enige tijd geleden vanaf de nieuwe nok van ons oude huis ook al gedaan maar we doen het gewoon nog een keertje. Opnieuw worden het voor ons 365 dagen met uitdagingen, keihard werken, vele doelstellingen, nog veel meer wensen, de centjes die we nog hebben optimaal gebruiken en zien dat we heel veel verder raken met onze droom: een casa rural in Visalibons. Dit jaar zullen we zeker nog niet open gaan, helaas, maar misschien kunnen we in de loop van dit jaar al wel zelf in het huis gaan wonen. 2011 open? We weten het echt niet en de tijd zal het ons allemaal leren. We zijn in ieder geval op de goede weg. Hopelijk zullen jullie dat beamen na het lezen van deze brief. We moeten nog waanzinnig veel doen, maar de structuur van het huis staat, het enorme en gecompliceerde dak is bijna gereed en over een paar weken gaan we als het goed is de bouwvakkers bedanken en van een welverdiende vakantie genieten. Daarna gaan we weer samen verder, met de afbouw. Maar nu eerst deze nieuwsbrief.

En dit is er allemaal gebeurd...

Als men ons zou vragen wat we de laatste tien weken zoal hebben gedaan dan kunnen we dat eigenlijk met twee woorden afdoen: "dak bouwen". Meer niet eigenlijk! Maar dan hebben we het wel over een dak van 180m², met de dakoversteek erbij is het zelfs bijna 210m². En we hebben het over een huis waar niets standaard is, waar niets recht is en waar je als bouwer met een grote mate van improvisatie moet komen om er wat van te maken. En waar je als bouwer ook wel eens helemaal gek en wanhopig van wordt. Maar we hebben ons motto "er zijn geen problemen, er zijn alleen oplossingen" aardig over weten te brengen op Iván en Piter en dus gingen we met zijn viertjes gewoon zonder veel morren aan de slag met dat dak. Deel voor deel, balk voor balk en plank voor plank. Wij hebben om te beginnen een flinke lading oude eiken balken gerestaureerd. Groot, klein, dik, dun, lang, kort; alles was bruikbaar. Eerst moesten we met een groot schaafmes de slechte en lelijke stukken verwijderen, daarna alles een paar maal impregneren en tot slot het oude hout voorzien van een laag beits. De afwerkende lagen beits en tot slot de lijnzaadolie bewaren we voor later. Daarna gingen de balken met een paar touwen en veel spierkracht naar boven en was het passen, meten, zagen, schaven, inmettelen in muren, met grote bouten doorboren en verankeren aan naast of onderliggende balken. En daarbij werd ook aan kleine details gedacht want er zijn bijvoorbeeld tientallen oude hoefijzers en pennen uit het oude dak teruggeslagen in de balken. Ze hebben nu geen enkele functie meer, maar het ziet er wel leuk en oud uit. En daarna schaven, eindeloos schaven; om de bovenkanten van de balken recht te krijgen zodat daar de planken goed en mooi op vastgemaakt konden worden. Voor dat werk hebben we een professionele schaafmachine gekocht want het huis-tuin-keuken machientje wat we eerst hebben gebruikt kon deze klus niet aan. Eiken balken van 200-300 jaar oud zijn kei en keihard, als je ze met de kettingzaag onder handen neemt dan springen de vonken je gewoon om de oren!

Steeds meer balken verdwenen er omhoog en elke keer geraakten we weer zeventig of tachtig centimeter hoger en uiteindelijk kwamen we tussen de vier pilaren terecht. Een heel gepuzzel en een flinke uitdaging volgde want we moesten er voor zorgen dat de vier hellingen van de onderste dakdelen via en over de vier pilaren verder omhoog gingen en bovenin uiteindelijk ergens in een nok zouden gaan eindigen. Het was even wennen; op de vier pilaren werden vier grote balken neergelegd die schuin omhoog wezen, de zaak moest ondersteund worden met wat stutten en bokken en vervolgens moesten we zien dat de vier balken ergens in het niets bij elkaar zouden komen, in een nok. Uiteindelijk hebben we er voor gekozen om niet in één punt te eindigen

maar een klein nokbalkje van ongeveer een meter aan te brengen, dat kwam gewoon nét even wat beter uit. Daarna hebben we alles verankerd met grote bouten en stalen platen en konden de stutten weg. De puntkap op de vier pilaren en de nok stond! Daarna opnieuw passen en meten met gerestaureerde balken. Nog meer verankeren, doorboren en vastbouten, en opnieuw veel schaven. Steeds meer planken en steeds dichter en dichter naar de nok; de ruimte om te werken en om te staan werd steeds kleiner. Op de nokbalk hebben we, geheel volgens traditie onze geluksmunten weer aangebracht. Niet de oude munten die we eerder hebben gevonden, die zijn voor in de vitrine, maar gewoon een serie euro-munten. Uiteindelijk kon de laatste plank naar boven en was het dak dicht, 16 december 2009! Een mijlpaal en tijd voor felicitaties, een fles bier, een paar leuke foto's en voor de bouwvakkers een kerstkaart met een aardigheidje. En omdat het nog steeds droog bleef zijn we direct maar in sneltreinvaart doorgegaan. Bovenop die eerste laag hout zijn we verder gegaan met het aanbrengen van een dampremmende laag papier, het opschroeven van balkjes en het plaatsen van de isolatieplaten daar tussen. Op die balkjes schroeven we vervolgens een tweede laag hout waarna er

direct een waterdicht laminaat over heen gaat. Dit hebben we twee dagen kunnen doen (ongeveer een kwart van het dak is zoals beschreven gedaan en we waren bijna toe aan het eerste van de vier dakramen, de ventilatiedoorvoeren en de schoorsteendoorvoer) en toen kwam eindelijk de omslag in het weer. Wat een planning! Eerst een beetje sneeuw maar daarna vooral regen, heel veel regen. De week voor kerst hebben we daardoor nauwelijks kunnen werken en tot op heden is het een beetje vallen en opstaan. Maar...het dak is met dat waterdichte spul en met grote stukken plastic nu al bijna geheel waterdicht en dus konden we na kerst het werk gewoon weer oppakken, nu echter binnen. We hebben namelijk nog achttien grote balken laten komen (ronde met één afgevlakte zijde deze keer) waarmee we de vloer van de bovenste etage terug aan het brengen zijn. Dat werkje gaat heel snel, als het slecht weer aan blijft houden dan zitten die 18 balken er aan het einde van de volgende week wel in denken we zo. We genieten in ieder geval van de aanblik van het stuk wat gedaan is, zoals op de foto. Maar we gaan er van uit dat het vanaf maandag weer gewoon goed weer is, het plastic weer van het dak kan en we verder kunnen met de afbouw van dat dak. En als dat dak dan klaar is, en als die vloerbalken er dan in zitten.....vakantie!

We laten het hier even bij, meer hebben we op dit moment niet aan jullie te melden. We zullen binnenkort onze website ook voorzien van actuele info en meer fotomateriaal. Voor nu dus de groeten van een zéér gemotiveerd en bouwlustig koppel. Laat maar komen dat nieuwe jaar!!!